

وقنایه یکی کو د وادی او کو ملی به

۲۰۰

دانه ۱۰۰ فله

اعلانات

آبونه سالانه	فلس	دینار
بوناوار	۰۰۰	۱
بوده ده و	۲۵۰	۱

بولا برده دوابی گری به دوسد فله

هزه هی جاریک دهد چون

اطمنانه و رازرا که نان سه سال به
لوای هولبردا دهل غل و دانه هی به
که چن به هم موم میانیکوه گرانیه
دوم میانه مان بوجل بکن و چا
رهی چیده و هم مو لایکوه بومان
بنویس

۰۰۰۰۰

رمدشت و آمانجی غزنه کمان
لهیش و چتیکه خا ذرا حقیق فکر
و قلم اغرضی شخصی نه دوی و چون کو
اجاره می سیاستمان نیه وله می است
دوانیشمان له بارانیه ناتوانین مقلا
تن سیاسی بخونه غزنه کمانه نو و بلا
بوجستجوی چارهی به زیده روبن و
بزیوه چون چاوده دی مقاله آگین
و کلیل نم که بخیه هی مراده له بروه
و هجیوه خونندن و کارهیانی جو
هری عله خوزه گه یکیکیش منشله
و مدیتی حیات وری و شوین و تر
جهی حال یشاعر و ادبیه کانه ای
کونه کرده و نه و نایسا سالم و
کورده و نالی وزور شاهری ناو
دارمان نازابن چن و کویندمونین
و چند زیادن .

زمب بو و هاواری نه کرد دباره هر
باش خواره نان براو نهی
دانه خاره نوای بیستی عزمه مان
بو بو غزنه کیشان نموده جو نیه
تریق کا له چامی جامه دا سلا
نمکا چون کو خومان به چاری خومان
ماک و نکال تور کیمه مان دی -

خدمه کار و ط فداری بده کیمه تی و
یا که آیین و رایتی گلین که هم و
لاییک بیکده دلخان خوش ن
نه وه له هم و چشی خوشته دله
ایستاده نکا له ایانی فکو و قام و
خبر خواهی ولات نه کهین له آثار
واشمار و افکاری قیمتدار غزنه که
مان بی ش نه کن زورت ایمه
احتیاجان به مسائلی اجتماعی و
اقتصادی هایه چون کو اگر و جسی
گوزه رانهان لار قاعدا نهی شعرو
ادیات یوزگی رسی ناخویزیت وه
مشکلکیم هایه نهایه ای اواب
فکر و احتمالیات نهوده مان بوجل
بکن له ده معمور اقدا تا ایستاده غل
و دانی لوای هولبری به نادانه که به
و امام ایش فیض بر کت له هم مو
سالی زیاره بوده کمال و نوق و

ده عیکه غزنه بیکمان نه بیست ته دی
بینین له و ساوه که هم دی هلاوا
کانی هراق خوش وسته بلهای
که هی وه یکدو غزنه تیا به -
کو برا لی بیاوما ده مات بوجه
غزنه بیک له هولبردا نه بینم سا،
هر چون بو ته کامن دایه خوم خوا

کاره پیاده پیاده کامن راست بینی
باری بیاندا غزنه بیکمان پیکده تا
جاری نه آرتا من هانه دی کووا
ناومان کوته ناو صحافه دارانی
تفاهه دار دوای نه وه دانهان کرایه
وه هر نا شناسی و مصلحت بینیک
نه توانی نیک و بد جال و احتمالیانی
اجتماعی قوم و لانه کهی خوی
بگه بینیته شوین خوی و نانه اودی
و کم دکوری ولات بدعل و درو
نیکی بالا و ذهن و فکر بیک و نوناک
وه نخانه لایدهی غزنه کده هم
کار بدهه تی بینی و بشانی اش
گلداری و زمانداری خوی جی به
جی بی بکا هم عمومی لی مخون نهی
۱۹۴۹ اوی چاک خوی و شانه -
صحیه هی روز گاره وه بعل هرقی
جز بده بیک نابی زبانی نه که بسته

خاده ندی امین (رواندزی)

مدبری مشتری

عایی ناجی

یام - اربیل (هاد)

هارجی بنوسری و نه نوسری نادریت وه

من را تا :

ایه کوره دین و دلباک دهست
هله هر کاری گران و میزد
که بی پناه بونه به ر خدای فرباد
جه و پیغمیری حلمت پوش (ولاك)
پرسته بیک که گزدان بیوی نو
دین ویسaranی و مولوی خستو
ده باد صلووات و د و دیک مو -
لله کوتنه باد سره نای هم
له خوده کهای هم و هیوایی
با کهی بوجمل و نیشان ل د، که بن
که و شروده وه دهست بی نه که بن
مولوی دیاره وه شماری دنگره
شاری نالی معنیات و هتیشی
پنهانه باه پیشنهاده به هر دنیکی
لله و بیک کوره دهه وه صلواته
کهی قه بدهن بن فرم و
کوره کهی رخت روی سهای کرم
سلام و سلام که کم ایستا کم
کهی و بیزی و بدها وه مدا
و سر مزرعه هی روی خانه اها
که و زرمه هی نور جو شد اسره و دزور
اورستان رکا جه طوفانی نور
که بجا بیه سر مرام ایه زد

یدا کایه که گویند به دلایلی
مول و نهضون بود لایت قوه
غمبل و ایران شه و لهی نهاده
ده سیوانیش شوییکیان خسته
نا پیاوه کانی نهاده میوانی
من حی ملا اندی فه ون او اندی
تر عام پیشی بود لایان گیان و
نه بوج نهال نهادن دانه زیبون
جا یکیان بایشی کی زو هم لخند
مت شمع صسطه ای تقدیم آذین
بو مول بردوها میوان ملا اندی
نه بون ملا اور جانی دوغزمه چیز
به زور شه و رو زیکی گل داینه و
تمیوانداری گردین زوریش و بنی
حای له و کله پیاوانه کله هولیر مده
نه دین و دومنی ایمه هولیر
یکزیمه ناسیمه همیشه به پیاوه قی
و میوانداری نهون زیلیهان به مسز
ایمه و ره رسزه زیلیا بو، به بکیه
تی ون گردنی حکومت شدابیتیان
به رهداون مند الله کان مکتبیان به
سفره چوبو کر که هدی تریاق
در او کور گل هولیر لهه باقی
گردنه و هاولیر گزنه بپرمیرد
کون زانی ها که کون ناب له بیرمه
سالیک که احمد بکی ایه له ولی متصرف
بو سر ایا هرجی ماموره ویه تاده گا
ته ام و نه غایانی که هادی ایمه بو
نه نات فرایجه که شه ایمه بو
نه بان کوت اینیان غربین ایمه
بو نایه و ایغزه کیان نایه ایمه
پیاوی قیار بان نگام

لوی زبان ڈکا کبوج خواری و
دا تی دهل
غافله دستی راتی خود حدمتی
دستی چ پ دکا

طوطی تو له حرصن دل بونندی
قص ده ظان مل
بل من له عشق گول نفیہی
طراب دکا

(مال) حرافق کسی نبہ ان ایش
کس نبہ
یعنی ردیف کس نیہ همروہ نویسہ
کب دکا

۰۰۰

له هم ولیر کون تر
پیرہ میرد

دارہ هم ولیر له دمو شو بیک
کو ترہ کپی من له هم ولیر کو قترم
بو تهمہی دروی تیبا نبی ٹہنڈ پالم
له هم ولیری خواره وہ کو قترم مل
کانی من آموشوی هم ولیرم آه کرد
نهما هم ایسی ناؤ فلا و نام هم ولیری
ایستہ کمرا و قشہ و بازار و نادی
واخ و فاقہ و تیاب شانی نہ ہے تنہا
له نواره وہ هاوینان چہ ند کبر بیکان
ل نہ بہت قاوه خانہ و میوہ فروشی
لہ بزردا دا نیشت ری بوار نکلم
لا وہ نہ چون بوموسل بالہ لا وہ
لہ ایتھو، واشیان ناؤ شار دقا لہ
نیبو لوی ٹنہ حم سانہ وہ لام نوائی

کپه کبشت له گمل بولی زماندا
وانز له بهرده رک سرا بهرده فر کی یانه .
تمه خویی چیسته من له ده
دیکا و م آفرم تالم له الاجس
بون چویشه ددره وه بلام کراسیان
تامه پانی هرزیان بومه و آدم کرا
سیش دریتر ایتنا سک و لانک
روت دهست بوریز نهاده تالیم
به تووه دهست و داشکنن به قاعی
من و قاعی دیگران همانه نه توه
بنده وه ۱۱ نهاده

نالی

احولی تفرقه نظر تقویه تی - چه
ده کا

مارف وحدت آشناله قصه های ادب
نه کا

بنده ازل به محظی خوی قالی قسمتی
بو وه

ایسته به اهای عمل چیگی خوی
طاب نه کا

داری اراک و داری هد هردو که
مهده اسیان

همده می - نه نم نهود مه لی ابو لیب
نه کا

نم و نصیبی اصله باسی گیا و
گل نیه

توته خرج - و نه موده ماچی
اس ده کا

لابهه راییک اه تاریخنی

ادب نویسی .

ملام معلم پیشانی
پایه هی نهشمن و ادرا

شاعری گورهه نیووهه نه مه
جات ، ملا مبدل حیم مددوی ، که

زیارت به (مولوی) نادیانگ هرگز
دوه ، دوایی هله سیمیک مناجان

خوار و هها هیناوهه :

- هدوراهی -

مطرب بوداد دلگیر یعنوه
پیری ، ها آتا و پیریمه وه

نه رات ویراهی دل کرو آوا
چه نی بهسته فرد بیساران ماوا

نه شرف ینه با کومه لیان چه می
به لکر به عصی شام - هنگی کومه
نه گیری

(بیساران) به نیوهه ییقی من

خدم له آزل خماما زونه بی ساکن

نم بیسارانی اه که به ، که

نه وه نده بهزبوده ، مولوی لدریگای
تی هله آبیمه وه - نه همین - نه هیکات
به تر جانی سوزی ده رونو جوش

لیکهه اوهه خوی ۱

هر یه وه شوه ناده سی بروان

له شوینیکی ترا بهرامه در هم شاعره

چه زانیکی ستایش نه نهانه کار

هدوراهیانه

نهی رحمت نه رقه ده - سودای کار

ایستا واله گشت دل پیشانه بوم
نورهه پیریه ، جوانی له دهست چوم

وادی پیریه ، گهی شتمه نوبه
نوبهه توبهه ، گرمدار تو ۱۰

لچیگا به کی نزا بو خالوی آدماسی
(احد به ک نادی شاهر) نه نوسی

هدوراهیانه

تشیف ہادهه چه رگمان جهم بو

یهل ومه ، (جهم) خهی ج ، لامبله کمی و

(بیساران) بدن نه توی فردی من

خدم چه نی خمامان زومه بو ساکن

کوردي

تکه شرف ینه با کومه لیان چه می

به لکر به عصی شام - هنگی کومه

(بیساران) به نیوهه ییقی من

خدم له آزل خماما زونه بی ساکن

نم بیسارانی اه که به ، که

نه وه نده بهزبوده ، مولوی لدریگای

تی هله آبیمه وه - نه همین - نه هیکات

به تر جانی سوزی ده رونو جوش

لیکهه اوهه خوی ۱

هر یه وه شوه ناده سی بروان

له شوینیکی ترا بهرامه در هم شاعره

چه زانیکی ستایش نه نهانه کار

هدوراهیانه

نهی رحمت نه رقه ده - سودای کار

چانه نا سه احمدانی ذمه
پارگه مه مه مه مه

۵۰ و ۵۱ هر ولا پیکا خلیه

وارانه ده ، رمهه که باری خوده
زورهه نهانه ، جهانه

روزهه بون
پیاد

هدورهه کو

نه گرده بونهه که تمدنی خار

باگه راسته ، همیشه بندیه

وی نه دچیزه هرچه شاه

خورد اکی گیانه ، اندازه بله

پیشکش نهاده ، پیان کردیه

بهوا از ۳۴ : ۵۶

نه کنیه بانهه که

له خرد رهه نهاده ، که نه

نارهه بانهه ده

سوویه ، نه ای ای

لارهه ده ده ده

چه چارهه اکی آشانه بر مدت تما

های پا پا ای ای

(بیت) نکیهه بانهه که

هی بیمارا بیهه ای ای

کان خوی کرد

هرمه با نهانه ، بسایی خواره

کان دوی بیش بگه

غريب یه

د

بران

کوردي

نهی رحمت له گور سودای کامل

سهرمهشقی مهنت بیسانه منزل

کلوئی تهیا به من فیله وبس

لهم پولاده ناپری به کس ا

شاعریک مولوی سهرمهشقی

مهنت و دلایل کامل بذانی

هیچ گومان نیه شاعریک به رخو

نایلهه به که اکی نه ده دیت بدوز

ریتهه و بناسری و بخزنهه به دیاد

به تانیهه بونهه وهی ایستای گورد

که نه اش دوچار ، چوار پاوه ناه

ارهه ده بونهه ایی پیشانی

بلاه دهستوری به گهل ناین

و پیش چاد خستی شاعریک وه کو

هیچ تر نیه ، له بیش هممو شنیکا

لارهه کرد وه دیوانه که ب دیته

له بزهه ده دلنه خواری آه دلایله

نانهه که چان آثاری پیشانیان

گرنو ، نهستو ، بهه بکار به لکو

روزی نیوز دیوانی نام شاعرمه

پیشکه نی خوی دل ده